

עת"א 64380/12/16 - מוחמד חסן, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 64380-12-16

בפני
העותר
נגד
המשיבים

כבוד השופט יוסף בן-חמו
מוחמד חסן,

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר שעניינה תנאי החופשה.

העותר מרצה עונש מאסר של 9.5 שנים. עד כה ריצה 6 שנים, שווה כיום בבית סוהר "חרמון" במחלקת "מפנה" (המיועדת לעברייני מין).

העותר טוען כי שב"ס ומב"ן אישרו לעותר לצאת לחופשה בת 8 שעות, כשאחד התנאים הוא דרומה מחיפה.

העותר טוען כי ניסה למצוא כתובת שם ישהה במהלך החופשה, בהתאם לתנאים שנקבעו, אך לא עלה בידו.

העותר מבקש לאפשר לו לשהות במהלך החופשה בביתו בבסמת טבעון, או אצל אחותו המתגוררת בכפר בצפון, אך בקשתו נדחתה.

כתב התשובה

· העבירות בגין נגזר דינו הן: אונס בכח או באיומים, התפרצות לבית דירה, נשיאת סכין/פגיון, חבלה גופנית חמורה. מסווג לקטגוריה ב/1.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשה, בשל מסוכנות הנשקפת לו. העותר לא יצא עד כה לחופשה.

· בדיון האחרון שנערך בעניין חופשותיו של העותר, ביום 4/12/16, ניתן אישור לשילובו בסבב חופשות, בכפוף לתנאים מגבילים כפי שיוחלט על ידי משטרת ישראל. התנאים שנקבעו כללו שהייה במהלך החופשה דרומית לחיפה, ללווה בשני ערבים צמודים מקרבה ראשונה, מעצר בית מלא בתקופת החופשה.

· התנאי של מקום החופשה נקבע משום שקרבן העבירה מתגוררת באותו ישוב ובשל הצורך המוגבר לשמור על

תחושת הקרבן והרגשת הביטחון. הרגישות המיוחדת והנזק העצום לקרבן העבירה, פורטו בגזר הדין.

· משטרת ישראל מתנגדת לכך שהחופשה תהיה בצימר נוכח אופיין הקשה והחמור של העבירות והחשש לשלום הציבור. העותר הוא קרוב משפחתו של בעלה של המתלוננת. משפחתו מתגוררת בקרבת מקום מגוריה. העותר ניצל את העובדה שבעלה של המתלוננת היה אסיר בבית הסוהר בעת ביצוע מעשי העבירה.

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים הודיעה ב"כ המשיבה כי לאחר ההחלטה המנהלית לאשר חופשה בתנאים, התקבל מידע נוסף שהביא את המשיבה לשנות את החלטתה ולהחליט שלא לאשר יציאה לחופשה - למרות האישור הראשוני שניתן לחופשה בתנאי הרחקה.

בתום הדיון הוריתי למשיבה לשוב ולבדוק אם ניתן לערוך איזון ראוי יותר.

בכתב התשובה המשלים נמסר כי יחידת השטח בחנה בשנית את עניין החופשה והתנאים המגבילים. בבדיקה העדכנית התברר שלא ניתן להיעתר לבקשת העותר לצאת לחופשה, אף לא בתנאים מגבילים.

כמו כן, ביקשה ב"כ המשיבה להגיש לעיוני מסמך חסוי ובו מפורטים הטעמים מדוע הוחלט שלא לאשר את החופשה, גם לא בתנאים מגבילים.

בהחלטה מיום 3/4/17 הוריתי לב"כ העותר להודיע לבית המשפט אם הוא מסכים לכך שבית המשפט יעיין בחומר הסודי שביקשה המשיבה להגיש עם כתב התשובה המשלים. עד היום לא התקבלה כל תגובה ועל כן אצא מתוך הנחה שאין הסכמה ולא אעיין בדוח הסודי.

רשות מנהלית רשאית לשנות את ההחלטה אם נשתנו התנאים שעמדו בבסיס ההחלטה הראשונה. כאשר מתקבל מידע חדש - שהו, אשר לו שהיה בפני הרשות המחליטה, החלטתה היתה אחרת, רשאית היא לשוב ולבחון את החלטתה ובמידת הצורך לשנותה.

הגנה על קרבן עבירה מפני מי שפגע בו, מהווה טעם רב עוצמה למנוע מן העבריין - האסיר, או למצער, להגביל בתנאים מיוחדים, את הפריבילגיה לחופשה. כאשר מדברים על הסיכון הנשקף לקרבן העבירה, הכוונה איננה בהכרח לסיכון הפיזי אלא אף לסיכון הנפשי לקרבנות. יציאת אסיר לחופשה עלולה להסב לקרבן נזק נפשי קשה, לפגוע ביכולתו לתפקד, להציף ולהעצים את הטרומה שסבל או להקשות על מאמציו להשתקם. חשש מפגיעות מעין אלו, אינו מתעמעם בהכרח עם חלוף הזמן (ראה רע"ב 6466/11 עדי יגר נ' שב"ס, החלטה מיום 20/12/11 - השופט מלצר).

המעשים שבכתב האישום המתוקן וכמפורט בגזר הדין הינם קשים במיוחד, כך הנזק החמור והקשה שנגרם למתלוננת.

עפ"י חוות הדעת הגלויה, המידע שהתקבל מעיד על מסוכנות רבה כלפי העותר. משטרת ישראל מציינת כי היא איננה יכולה לאיין מסוכנות זו וחשש לפגיעה בעותר ובחפים מפשע. המדובר במסוכנות גבוהה שלא ניתן לאיינה על ידי תנאים מגבילים. למסקנה זו הגיעה משטרת ישראל על בסיס בדיקה עדכנית של יחידת השטח.

בהעדר אפשרות לעיין בחומר הסודי, קמה החזקה של תקינות ההליך המנהלי.

לאור עמדת משטרת ישראל, הגורם הממליץ, ההחלטה המנהלית הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

על כן, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.